

ת"פ 38229/10/19 - מדינת ישראל נגד סביאטוסלב קובסמן, אלכסיי פרלשטיין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38229-10-19 מדינת ישראל נ' קובסמן(עציר)

ואח'

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

מדינת ישראל:

ע"י עו"ד תמר טופז - שם טוב

המאשימה

נגד

1. סביאטוסלב קובסמן

ע"י עו"ד מיכאל עירוני

2. אלכסיי פרלשטיין

ע"י עו"ד עדן פוליטקין

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ופציעה ונאשם מס' 1 הורשע בנוסף בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. הודאת הנאשמים באה במסגרתו של הסדר טיעון, על פיו הודו הנאשמים, בהסתייגויות מסויימות, בעובדות כתב האישום אשר הוגש נגדם. כמו כן הוסכם, כי בית המשפט יכריע במחלוקת עובדתית מסויימת על פי המוצגים שהוגשו.

לעניין העונש הוסכם בין הצדדים, כי המאשימה תעתור להשית על נאשם מס' 1 עונש של 30 חודשי מאסר ועונשים נלווים ועל נאשם מס' 2 עונש של 24 חודשי מאסר ועונשים נלווים, והנאשמים יטענו באופן חופשי.

עובדות האישום והמחלוקת העובדתית

על פי עובדות האישום, ביום 28.9.19 בשעה 10:00 קבע נאשם מס' 1 עם אדם בשם ארתור, כי השניים יפגשו בהמשך אותו היום יחד עם נאשם מס' 2 ואדם נוסף בשם ארנולד (להלן: **המתלונן**). בסמוך לשעה 13:00 נפגשו הארבעה ברחוב מרדכי אלקחי, וקודם לפגישה צרך המתלונן אלכוהול.

בתחילת המפגש החזירו הנאשמים למתלונן את מכשיר הטלפון הנייד שלו, אותו השאיר יום קודם אצל אחד מהם. בהמשך המפגש תפס אחד הנאשמים סכין מטבח (אשר דרך הגעתה למקום שנויה במחלוקת) והנאשמים הפילו את המתלונן ארצה. המתלונן ניסה לתפוס את להב הסכין, אך נאשם מס' 1 החזיק את הסכין בידו ונאשם מס' 2 החזיק את ידו של נאשם מס' 1, והשניים דקרו יחדיו את המתלונן בפניו פעמיים. לאחר מכן הלכו הנאשמים והמתלונן לבית אמו של ארתור והמתלונן שטף את פניו.

לאחר כשעה חזרו הנאשמים, המתלונן ואתור למקום וטיילו בפארק בארמון הנציב. במהלך הטיול המתלונן קילל את הנאשמים ואז שני הנאשמים הכו אותו בבעיטות ואגרופים לראשו, עד שנפל ואז המשיכו להכותו עד שברחו מהמקום.

כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן פצע בלשון, חתך בשפה, שריטות וחתכים ביד שמאל אשר הצריכו תפרים.

בהמשך לארוע, התקשר נאשם מס' 1 לאתור וביקש ממנו לא לדווח למשטרה על הארוע.

ביחס לסכין הוסכם, כי הנאשמים יטענו שהמתלונן הוא שהביא את הסכין לזירה, ואילו המאשימה טוען כי הסכין היתה במקום, ובית המשפט יכריע בעניין על סמך הראיות שבתיק.

כמו כן הוסכם בין הצדדים, כי הנאשמים יוכלו לטעון שיום קודם לאירוע מושא האישום, המתלונן תקף את נאשם מס' 2 באמצעות בקבוק שבור וגרם לו לחתך בגרון. כמו כן הוסכם, שהנאשמים יטענו שהרקע לאירוע הוא אמירות מעליבות שהפנו הנאשמים כלפי אתור, אשר בעקבות אמירתן פנה אתור למתלונן וביקש ממנו להגיע ולטפל בנאשם מס' 2.

טיעוני הצדדים

לעניין המחלוקת העובדתית, הפנתה ב"כ המאשימה להודעותיהם של המתלונן ושל אתור מהם לטעמה עלה, כי אכן יום קודם למתואר בכתב האישום היה מפגש בין המתלונן לנאשם מס' 2, אך נאשם מס' 1 לא נכח בו ומהראיות שבתיק החקירה לא ברור מה היה אופיו של המפגש.

המאשימה הפנתה לחומרת האירוע ובין היתר לשימוש בסכין, גם אם לא ברור כיצד הגיעה לזירה, להתמשכות האירוע ולתוצאותיו. עוד עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין שנה וחצי ל-4 שנות מאסר. לאור הרשעותיו הקודמות של נאשם מס' 1 ביקשה המאשימה למקמו ברף הבינוני-גבוה של המתחם ולהשית עליו עונש של 30 חודשי מאסר, בו יישא במצטבר לעונש מאסר של ששה חודשים בו נשא במהלך מעצרו, וכן ענישה נלווית הכוללת פיצוי גבוה למתלונן. את נאשם מס' 2 ביקשה המאשימה למקם ברף הבינוני-הנמוך של המתחם ולהשית עליו עונש של 24 חודשי מאסר וענישה נלווית, לרבות פיצוי גבוה למתלונן.

ב"כ נאשם מס' 1 טען כי הרקע לאירוע הוא שהמתלונן תקף את נאשם מס' 2 יום קודם לכן וכי האירועים מושא כתב האישום הם למעשה המשך של תקיפה זו. עוד טען בהקשר זה, כי לא בכדי לא הוגשה הצהרת נפגע עבירה וכי לא הוגש נגד המתלונן כתב אישום חרף הראיות המצביעות על תקיפתו את נאשם מס' 2. עוד טען, כי כל המעורבים היו תחת השפעת אלכוהול והדבר עומד ברקע האירועים. לשיטתו, המתחם אותו בקשה המאשימה לקבוע יכול היה להתאים לתקיפה חמורה אשר קדם לה תכנון ובוצעה ללא כל התגרות, אך אינו מתאים לארוע מושא כתב האישום שהוא אירוע ספונטני ולא הנאשמים הם שהביאו את הסכין. לאור אלה ביקש לקבוע, כי מתחם הענישה ההולם הוא 6-18 חודשי מאסר וביקש להשית על הנאשם עונש של שנת מאסר.

ב"כ נאשם מס' 2 הפנתה לחוות דעת מז"פ, ממנה עולה כי אדם נוסף היה מעורב בארוע ולתמונות של נאשם מס' 2 אשר צולמו לאחר שהמתלונן תקף אותו, ובהן נראה פצע בצווארו. כמו כן הפנתה להודעת נאשם מס' 2 במשטרה, המגוללת את הרקע לאירועים מושא כתב האישום וכן לכך שארתור התחמק בהודעתו מלמסור מידע על אודות הבאת הסכין לזירה. לעניין העונש טענה, כי בקביעת המתחם יש להביא בחשבון כי הארוע לא כלל תכנון מקדים, הסכין לא הובאה על ידי הנאשמים וקדמה לו התגרות מצד המתלונן. לאור אלה ביקשה לקבוע כי המתחם ענישה הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד בשנת מאסר. ב"כ נאשם מס' 2 עמדה על כך שחלקו בכתב

האישום חמור פחות מזה של נאשם מס' 1. עוד הפנתה לנסיבות חייו של הנאשם ולכך שביקש לסיים את ההליך בשלב מוקדם יותר אבל בשל כריכת עניינו של נאשם מס' 1 הדבר נמנע ממנו. לאור אלה, ביקשה לגזור עליו עונש שיחפוף את ימי מעצרו, היינו שמונה חודשי מאסר.

הנאשמים ביקשו לנצל את זכותם לומר את המילה האחרונה:

נאשם מס' 1 קיבל אחריות למעשיו וביקש להדגיש כי הוא ונאשם מס' 2 "לא הרעים בסיפור הזה".

נאשם מס' 2 ביקש להתנצל על מעשיו ועל כך שלא עצר את התרחשות האירועים.

מתחם העונש ההולם

מעובדות האישום המוסכמות ומהראיות שהוצגו עולה, כי קודם לארוע התגלע סכסוך בין הנאשמים לארתור, על רקע אמירות פוגעניות שהטיחו הנאשמים בארתור, וארתור גייס לצידו את המתלון. בהמשך לכך, יום קודם לארוע פצע המתלון את נאשם מס' 2 בצוארו באמצעות שבר בקבוק.

ביום הארוע, קבעו הנאשמים עם ארתור להפגש עמו ועם המתלון ובמהלך המפגש תקפו אותו ופצעו אותו בפניו ובידו בסכין, ובהמשך חבלו בו באגרופים ובעיטות.

ברקע המעשים, צריכת אלכוהול על ידי המעורבים. ר' בהקשר זה דו"ח פעולה ת/7 ממנו עולה כי המתלון היה כה שתוי עד כי לא ניתן היה לגבות ממנו גרסה וכן את אמרתו של ארתור מיום 14.10.19, ש' 121, ממנה עולה כי המתלון הגיע אליו לפני האירוע "מסטול לגמרי". עוד אומר, במלוא הזהירות, שמהראיות שהוגשו עולה כי צריכת אלכוהול אינה זרה לאורח חייהם של המעורבים.

מוסכם על שני הצדדים, כי לא ידוע מי הביא את הסכין לזירה, וחוסר בהירות זה פועל לטובת הנאשמים. מהמוצגים שהוגשו לא ניתן להגיע למסקנה ברורה בנקודה זו, שכן כל צד מייחס את הבאת הסכין לצד השני, ואין ראייה אובייקטיבית לעניין זה. לפיכך אצא מהנחה לצורך קביעת המתחם בתיק זה, כי המתלון או ארתור הם שהביאו אותו (ואדגיש, כי מדובר בהנחה שאניח לטובת הנאשמים מחמת הספק, ולא בקביעה עובדתית מחייבת, בוודאי שלא כלפי ארתור או המתלון).

מהראיות ומהעובדות המוסכמות עולה, כי ויכוח על עניין של מה בכך, אמירות סרות טעם שהטיחו הנאשמים בארתור, התגלגל לסכסוך אלים בסופו מצא המתלון את עצמו פצוע וחבול חבלות קשות. ועל כך נאמר ברע"פ 5655/13 עמרם (20.11.14) מפי כב' השופט הנדל:

האינטרס הציבורי דורש שליחת מסר בדבר ההרס שנגרם כתוצאה ממעשים אלימים, תוך שימוש בנשק קר ועל רקע של אלכוהוליזם. מקרים מעין אלה מצויים, למרבה הצער, במגמת עלייה, שבה יש להילחם על ידי הטלת עונשים הולמים.

ור' גם ע"פ 8991/10 מכבי (27.10.2011):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה

וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות...אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער."

בקביעת מתחם העונש ההולם אביא בחשבון את חומרת החבלות והפציעות אשר נגרמו למתלונן ואת העובדה כי מדובר באלימות חמורה וחסרת פשר, שכולה סובבת סביב עניין של מה בכך. מנגד אביא בחשבון כי מדובר בארוע שלא קדם לו תכנון, אשר גם המתלונן וארתור תרמו לו (או לפחות יכלו למנוע אותו), וכי לא ידוע כיצד הגיע הסכין לזירה. כמו כן אביא בחשבון, כי לאחר חלקו הראשון של הארוע, בו פצעו הנאשמים את המתלונן בפניו בסכין, ארבעת המעורבים המשיכו לטייל יחדיו בשכונה.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם הוא מאסר, לתקופה שבין עשרה חודשים לשנתיים וחצי, ועונשים נלווים.

אעיר בהקשר זה, כי ניתן היה לקבוע מתחם מחמיר מעט יותר ביחס לנאשם מס' 1, בשל עבירת השיבוש, אך המאשימה לא עתרה לכך, ולא ראיתי לעשות כן מיוזמתי. משכך עניין זה יקבל ביטוי בקביעת העונש בתוך המתחם.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

נאשם מס' 1 יליד 1978, לחובתו 12 הרשעות קודמות בגין נידון לעונשים מאסר המצטברים לכ-8 שנים (מבלי להביא בחשבון קיצורי עונש וחפיפות שונות):

בשנת 2000 נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל בשל עבירות רכוש ואלימות (תקיפה כדי לגנוב, גניבה וסחיטה באיומים);

בשנת 2002 נידון ל-27 חודשי מאסר בפועל בשל עבירות רכוש ואלימות (התפרצות, גניבה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש);

בשנת 2005 נידון ל-24 חודשי מאסר בפועל בשל עבירות רכוש וסמים;

בשנת 2008 נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל בשל עבירות אלימות (תקיפת בת זוג ואיומים);

בשנת 2010 נידון ל-15 חודשי מאסר בפועל בשל עבירת סמים;

בשנת 2014 נידון לצו של"צ בשל עבירות איומים והטרדה;

בשנת 2019 נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל בשל עבירות אלימות (תקיפה סתם - בן זוג ואיומים) ונשא במאסר זה במקביל לתקופת מעצרו בתיק שלפני.

כמו כן, מאסרים מותנים אשר הוטלו על הנאשם הופעלו לאורך השנים.

נאשם מס' 2, יליד 1965, אין לחובתו הרשעות קודמות.

דין והכרעה

לזכות שני הנאשמים זקפתי את הודאותיהם וקבלת אחריות למעשים. כמו כן זקפתי לזכותם את העובדה שלמרות שעל פי הראיות המתלונן תקף את נאשם מס' 2 קודם לארוע, לא נעשה דבר בעניינו.

לזכות נאשם מס' 2 זקפתי את העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות.

לחובת נאשם מס' 1 זקפתי את עברו המכביד, המעיד בו כי הרגיל עצמו לפגוע בגופם ורכושם של אחרים, וכי ההרתעה בעניינו נכשלה.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 1

- א. שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. מתוך עונש מאסר של ששה חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 13041-06-13 ארבעה חודשים יצטברו לעונש המאסר שהוטל וחודשיים יחפפו לו, כך שסך הכל יישא הנאשם בעונש מאסר כולל של עשרים ושניים חודשים בגין שני התיקים. המאסר ימנה מיום 12.10.2019.
- ב. ששה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור כל עבירת תקיפה או שיבוש הליכי משפט תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.8.20.

נאשם מס' 2

- ד. שנים עשר חודשי מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום 12.10.2019.
- ה. ארבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור כל עבירת תקיפה תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ו. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.8.20.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו סיוון תש"פ, 18 יוני 2020, במעמד הצדדים.